

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 88 af 8. Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jernbaner (Lyngby—Vedbæk).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1148).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Tekst sattes til Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Tekst og Sagens Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af to Fuldmægtigembeder under Skattedepartementet.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1189).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Tekst sattes til Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Tekst og Sagens Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i Till. A. Sp. 1729 fg.)

Sagen sattes til Forhandling.

Markvorsen: Det Forslag, der her er sat under Behandling, er jo for saa vidt en gammel Bekendt, som det forelaa her i Tinget i forrige Samling, hvor det fik en udførlig 1ste Behandling, som strakte sig over flere Dage. Derefter blev det

henvist til et Udvalg, hvor det blev gennemgaaet og drøftet omhyggeligt. Jeg tror nok, jeg tør sige, at der i Udvalget var et enstemmigt Ønske om at faa et Resultat ud af dette Forslag i denne saavel for Fiskerne som for en Del af Kystejerne meget vigtige Sag. Men jeg maa maaske tillige gøre opmærksom paa, at der samtidig i Udvalget var stillet adskillige meget vidtrækkende Ændringsforslag. Ja, jeg tror, jeg tør sige, at ikke et eneste af Udvalgets Medlemmer ønskede Kommissionens Forslag uforandret ophøjet til Lov. Jeg er derfor den højtærede Landbrugsminister meget taknemmelig for, at han ved Lovforslagets Forelæggelse antydede, at han ikke havde gjort Forslaget saaledes til sit, at han ønskede at faa det ophøjet til Lov uforandret, men at han derimod var villig til at samarbejde med det Udvalg, der formodentlig vil blive nedsat om Sagen.

Her at komme ind paa Enkelthederne finder jeg mindre betimeligt, da jeg synes, at de med bedre Udbytte kunne drøftes i det kommende Udvalg. Der er kun et eneste Punkt, med Hensyn til hvilket der efter min Mening er sket en lille Forandring siden sidste Samling. Det er Spørgsmaalet om Retten til at udsætte Fiskeriredskaber efter Blankaal. Det omtales i Lovforslagets § 6 og kaldes i Almindelighed: Spørgsmaalet om Aalegaardsretten. I en lille Piece, som Forstander for biologisk Station Dr. Petersen har udgivet siden sidste Samling, har han vel ikke belyst selve Spørgsmaalet om Aalegaardsretten, men stærkt fremdraget Spørgsmaalet om den økonomiske Betydning, som Fangst af Blankaal har for Samfundet i sin Helhed, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den store økonomiske Betydning, som denne Fangst har, vil give Anledning til, at § 6 faar et andet Udseende.

Dr. Petersen oplyser nemlig i denne lille Piece, der har Titlen „Aalen“, at Danmark har en overmaade heldig Beliggenhed for Fangsten af Blankaal. Man kan nemlig her ikke alene fange de Blankaal, som findes i Danmark, men ogsaa de Blankaal, som naturnødvendigt maa passere baade Sjællands og Fyns Kyster, thi at disse Blankaal passere her forbi om Efteraaret i September, Oktober og November Maaned, mener han er en Kendsgerning. Han oplyser i denne Piece, at naar disse Blankaal drage ud af de danske Farvande og igennem de danske Farvande, vende de aldrig mere tilbage, og